

centrada de manera especial en algunes personalitats d'historiadors d'art europeus del segle XIX, com l'alemany Heinrich Wilhelm Schulz. Actualment està estudiant des del punt de vista textual i artístic un manuscrit il·luminat reial d'Hongria de mitjan segle XIV.

Sobre aquests temes, ha publicat a escala internacional diversos llibres: *Leone Marsicano, Cronaca di Montecassino (III 26-33)*, Milà, Jaca Book, 2001; *La Cattedrale di Napoli. Storia, architettura, storiografia di un monumento medievale*, Roma, École française de Rome, 2009; *L'abbazia di Bominaco in Abruzzo. Organizzazione architettonica e progetto decorativo, XI-XIII secolo*, Roma, Campisano Editore, 2016, i nombrosos articles en revistes indexades i capítols de llibres. Ha estat editora de llibres col·lectius com *Le plaisir de l'art du Moyen Âge. Commande, production et réception de l'oeuvre d'art*, París, Picard, 2012; *Performing Power through Visual Narrative in Late Medieval Europe: An Interdisciplinary Approach*, Zagreb, 2015; *The Art of Medieval Hungary*, Roma, Viella, 2018; *Immagini medievali di culto dopo il Medioevo*, Roma, Viella, 2018, o *Reliquie in processione nell'Europa medievale*, Roma, Viella, 2018.

Coordina el programa Erasmus de la Universitat de Nàpols en el seu camp disciplinari, dins el marc del qual promou intercanvis constants amb les universitats de Barcelona, Girona, Tarragona i Palma. Parla fluidament el català i la seva relació amb Catalunya és feta tant de pu-

blicacions com d'activitats conjuntes amb investigadors catalans del seu camp d'especialització, tant a Catalunya com a Itàlia, a través dels colloquis anuals que organitza i que publica a la sèrie «Quaderni napoletani di storia dell'arte medievale», que ella mateixa ha creat, i en els quals han participat i participen nombrosos universitaris catalans. Col·labora amb diverses universitats catalanes, principalment les de Barcelona, Girona i Tarragona, i participa en programes d'investigació catalans, com el projecte de la Universitat de Girona dirigit per Gerardo Boto, amb finançament de CaixaBank (Obra Social La Caixa), «Landscape and Identitarian Heritage of Europe: Cathedral Cities as Living Memories» (EURITAGE, RecerCaixa, 2016-2018), o els treballs del grup de recerca «Templa / Taller d'Estudis Medievals, Programes, Litúrgia, Arquitectura» de l'Institut de Recerca Històrica de la Universitat de Girona. Més recentment ha participat, dins el marc de l'any Puig i Cadafalch, en la secció internacional sobre l'arquitecte, amb una ponència a Mataró sobre Puig i Cadafalch i Itàlia. Dins d'aquest mateix context historiogràfic ha publicat «Quelques lettres inédites sur l'accueil de Josep Puig i Cadafalch en France en 1936», a *De la passion à la création. Hommage à Alain Erlande-Brandenburg*, Zagreb, IRCLAMA, 2018.

Xavier BARRAL

Veronica Orazi (Florència, 1966) és professora titular des de 2017 del Dipartimento di Lingue e Letterature Straniere e Culture Moderne de la Universitat de Torí i membre de la Comissió de Qualitat de la seva institució com a delegada per a la recerca i la internacionalització. Abans havia estat professora associada de la mateixa universitat (2002-2017) i havia exercit també a les universitats de Siena (2002-2005), Venècia Ca' Foscari (2000-2002) i també a Bolonya (1999-2002).

Actualment, també és membre del Center for Catalan Studies - Department of Spanish and Portuguese, de la University of California Santa Barbara. Ha impartit cursos com a professora visitant a les universitats de Barcelona i d'Alacant. Ha estat també vocal de tribunals de tesis doctorals a les universitats de Girona, Barcelona, Autònoma de Barcelona i València.

La seva especialitat, repartida gairebé al cinquanta per cent, és l'estudi de les literatures catalana i castellana medievals, per bé que en altres activitats relacionades s'ha decantat, com veurem a continuació, pel vessant de la catalanística. Ha format part de diversos projectes italians i internacionals i actualment és investigadora principal del grup de recerca internacional «Rappresentare l'identità: intersemioticità e transmedialità nella cultura ispanica» (2017-2019).

Entre 1997 i 1998 va ser investigadora a l'IEC i elaborà el projecte «La tradizione manoscritta della *Crònica* de

Ramon Muntaner», amb Josep Massot i Muntaner com a tutor. També ha fet estades d'investigació a diverses universitats italianes i no italianes.

Com a recercadora, és autora d'onze llibres, de seixanta-cinc comunicacions i ponències a congressos italians i internacionals, i ha publicat noranta-sis articles i capítols de llibre, a banda de nombroses ressenyes en revistes d'hispanística, romanística i catalanística. Ha estat i és membre de diversos comitès organitzadors i/o científics d'activitats congressuals. Ha tingut paper de coordinació, entre d'altres, a: «Voci al femminile: scrittura, traduzione, autotraduzione. Giornata di Studi Catalani» (Torí, 8 de maig de 2014, Università degli Studi di Torino); «Geografia linguistica del catalano. Giornata di Studi Catalani» (Torí, 9 de maig de 2014, Università degli Studi di Torino); «Linguaggi del metareale nella cultura catalana: arte, cinema, folclore, letteratura, storia» (XI Congresso Internazionale dell'AISC, Torí, 15-18 de setembre de 2015, Università degli Studi di Torino).

Des de 2014 és codirectora la col·lecció «Bibliotheca Iberica» (Alessandria, Edizioni dell'Orso). Des de 2013 és redactora dels *Cuadernos AISPI. Estudios de lenguas y literaturas hispánicas* i directora editorial de la *Rivista Italiana di Studi Catalani* (CARHUS+ A), i entre 1995 i 2008, redactora de *Medioevo Latino. Bollettino bibliografico della cultura europea da Boezio a Erasmo (secoli VI-XV)* (Società Italiana per lo Studio del Medioevo Latino).

Està vinculada, com a revisora, a publicacions, entre d'altres —per citar les més lligades a la catalanística— *Llengua&Literatura* (CARHUS+ A), *Quaderns d'Italìa* (CARHUS+ A), *Rassegna Iberistica* (CARHUS+ A) (Universitat Ca' Foscari de Venècia), *Carte Romanze* i *Haidé. Estudis Maragallians*.

Ha estat membre de la Junta de l'AISC (Associazione Italiana di Studi Catalani) entre 2008 i 2012, i entre aquest any i el 2015, presidenta de l'associació. L'any 2000 va rebre el Premi Crítica «Serra d'Or» de Catalanística pel llibre «*Història de la filla del rei d'Hongria*» e altri racconti catalani tardomedievali: Studio folclorico ed edizione critica (Viareggio-Lucca, Mauro Baroni Editore, 1999, 167

p.). El 2011 li va ser atorgat el Premi Internacional Ramon Llull, com a directiva de l'AISC, a «la millor associació internacional de catalanística», i el 2015 la Menció de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Itàlia com a directora editorial de la *Rivista Italiana di Studi Catalani*, per «l'activitat de difusió i promoció científica en l'àmbit acadèmic de la cultura catalana a Itàlia» d'aquesta revista, una qualificació que resumeix perfectament la trajectòria de la doctora Veronica Orazi i els seus mèrits per integrar-se com a membre corresponent de la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC.

Ramon PINYOL

Patrici Pojada va néixer a Pàmies, País de Foix, el 5 de novembre de 1965 i actualment és catedràtic d'història moderna de la Universitat de Perpinyà. L'any 1996 es va doctorar a la Universitat de Tolosa II, amb una tesi sobre la història de la Vall d'Aran al segle XVII dirigida per Jean-Pierre Amalric, la qual va ser publicada dos anys més tard amb el títol *Une vallée frontière dans le Grand Siècle: Le Val d'Aran entre deux monarchies* a la col·lecció «Universatim» dirigida per Jean-Michel Minovez.

La recerca històrica duta a terme per Patrici Pojada durant tres dècades s'ha centrat en les relacions humanes, econòmiques, politicomilitars i lingüísticoculturals que es donaren a banda i banda dels Pirineus en els segles de la primera modernitat; un àmbit territorial i històric que Patrici Pojada sempre ha definit com el propi d'una «comunitat occitanocatalana». Aquest gran eix de recerca l'ha portat a estudiar les migracions i la mobilitat de les poblacions, l'activitat i les xarxes dels petits i mitjans comerciants, les relacions dels poders locals pirinencs amb els governs centrals de les monarquies francesa i espanyola, així com les formes de sociabilitat, i també de conflictivitat, en aquesta zona de frontera muntanyenca.

A banda de la tesi doctoral, les seves recerques han quedat reflectides en un bon grapat de monografies publicades tant en llengua francesa com en llengua catalana, entre les quals destaquem: *Une société marchande: Le commerce et ses acteurs dans les Pyrénées modernes (haut Pays de Foix, vers 1550-1700)* (2008), *Le Voisin et le Migrant: Hommes et circulations dans les Pyrénées modernes (XVIe-XIXe siècle)* (2011) i *Viure com a bons veïns: Identitats i solidaritats als Pirineus (segles XVI-XIX)* (2017). Així mateix, ha divulgat les seves investigacions en revistes especialitzades com la *Revue d'Histoire Moderne et Contemporaine*, *Afers*, *Fulls de Recerca i Pensament*, *Recerques*, *Annales du Midi*, *Histoire et sociétés rurales*, *Diasporas*, *Histoire des Alpes*, *Pedralbes*, *Manuscrits*, etc. Llibres i articles als quals cal afegir un nombre molt considerable de contribucions a obres col·lectives, ponències a congressos, participació en catàlegs d'exposicions i textos de divulgació.

Totes aquestes aportacions es caracteritzen per un treball pacient i rigorós efectuat tant en els arxius municipals, parroquials, privats, diocesans o departamentals de la zona pirinenca com en els grans dipòsits documentals de Madrid, Simancas, París i Barcelona; però també aquestes són unes recerques fetes a partir del coneixement directe, profund i sentit de la realitat actual de la comunitat occitanocatalana. Tal com ha manifestat públicament en més d'una ocasió, la llengua familiar de Patrici Pojada ha estat i continua sent la llengua occitana.

Perquè paga la pena destacar que a la Universitat de Tolosa, on es va formar, Patrici Pojada no tan solament estudià història, sinó també lingüística romànica. I, de fet, ens trobem davant un historiador doblat de lingüista amb obres d'una gran rellevància per a la història de la llengua occitana com *L'occitan parlat en Ariège* (1992), el *Dictionnaire occitan-catalan / català-occità* (2005), fet en col·laboració amb Claudi Balaguer, o el *Repertoire toponymique des communes de la région Midi-Pyrénées* (2009).

Un doble vessant de dedicació i de vocació, històric i lingüístic, que també resta reflectit en els reconeixements i en la intensa tasca institucional desplegada per Patrici Pojada en favor de la cultura occitanocatalana durant tres dècades. És membre de l'Acadèmia Aranesa de la llengua occitana, ha estat president del Grup de Lingüística occitana de la Generalitat de Catalunya, membre del consell d'administració de l'associació de Journées Internationales d'Histoire de Flaran, membre del consell d'administració de la Fédération Historique de Midi-Pyrénées, vicepresident de la secció regional de Midi-Pirineus de l'Institut d'Estudis Occitans, director adjunt del Centre de Recherches Historiques sur les Sociétés Méditerranées i membre del consell editorial i de redacció de revistes especialitzades com *Annales du Midi*, *Recerques*, *Manuscrits*, *Drassana*, *Ripacurtia* i altres.

Finalment, voldria remarcar que Patrici Pojada ha col·laborat amb l'Institut d'Estudis Catalans en diverses ocasions. Així, va coordinar, juntament amb Òscar Jané, l'edició de les actes del congrés «Construcció i projecció de la memòria personal a l'època moderna» celebrat a IEC